



Rozsudok Súdneho dvora

vo veci C-521/25 | Komisia/Maďarsko (Sankcie za obchodovanie s ľuďmi)

Tlačové komuniké č. 150/26

Luxemburg 15. októbra 2026

Nesplnenie povinnosti členským štátom: Maďarsko tým, že zmenilo konečné tresty odňatia slobody uložené za obchodovanie s ľuďmi na „osobitnú reintegračnú väzbu“, porušilo právo Únie

„Osobitná reintegračná väzba“, ktorá sa v praxi prejavuje vyhostením z maďarského územia so zákazom návratu na toto územie, totiž nepredstavuje účinnú, odrádzajúcu a primeranú sankciu

V roku 2023 Maďarsko prijalo vládne nariadenie, podľa ktorého ak súd uloží konečný trest odňatia slobody za prípravu alebo spáchanie činu obchodovania s ľuďmi a v tom istom rozhodnutí nariadi vyhostenie odsúdeného, trest sa automaticky zmení na „osobitnú reintegračnú väzbu“. Táto osobitná reintegračná väzba zahŕňa len povinnosť odsúdeného opustiť maďarské územie do 72 hodín od jeho prepustenia, aby sa dopravil do krajiny svojho pôvodného obvyklého pobytu alebo do krajiny, ktorej je štátnym príslušníkom, so zákazom návratu na maďarské územie počas celej doby osobitnej reintegračnej väzby. Nariadenie bolo zrušené 19. augusta 2025 a na jeho základe sa režim osobitnej reintegračnej väzby uplatnil na 2 525 osôb.

Podľa Komisie toto nariadenie vytvára systémové riziko úplnej beztrestnosti za trestný čin spočívajúci v napomáhaní nelegálnej imigrácii a ohrozuje vysokú úroveň bezpečnosti v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ako aj účinnosť spoločnej politiky Únie v oblasti imigrácie a kontroly hraníc. Európska komisia sa domnievala, že prijatím tohto nariadenia Maďarsko porušilo svoju povinnosť vyplývajúcu z práva Únie¹ ukladať účinné, odrádzajúce a primerané sankcie, a preto podala žalobu o nesplnenie povinnosti na Súdny dvor.

Vo svojom rozsudku Súdny dvor vyhovel žalobe Komisie a konštatoval, že Maďarsko porušilo svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie.

Konštatoval, že sankcia, akou je **osobitná reintegračná väzba, nemá požadovaný účinný, primeraný a odrádzajúci charakter.**

Po prvé Súdny dvor uviedol, že táto sankcia – pôvodne uložená ako trest odňatia slobody – sa ako taká nevykoná: je zmenená na povinnosť opustiť maďarské územie so zákazom návratu na dobu trvania uloženého trestu. V dôsledku toho ju nemožno označiť za „účinnú“.

Po druhé osoby zapojené do obchodovania s ľuďmi si mohli byť isté, že ak budú zadržané a súdené v Maďarsku, v najhoršom prípade budú vyhostené z maďarského územia so zákazom návratu na určitý čas. Trest preto nemožno považovať ani za odrádzajúci.

Po tretie túto sankciu nemožno kvalifikovať ani ako „primeranú“. Transformácia trestu odňatia slobody na osobitnú reintegračnú väzbu a prepustenie dotknutej osoby na slobodu má totiž automatický charakter, bez individuálneho posúdenia okolností trestného činu alebo osobnosti páchatelia. Samotná skutočnosť, že dĺžka trvania zákazu návratu na maďarské územie zodpovedá dĺžke uloženého trestu odňatia slobody, ktorý má odrážať závažnosť spáchaného trestného činu, nestačí na splnenie požiadavky primeranosti sankcie.

Súdny dvor napokon konštatoval, že Maďarsko si nesplnilo svoje povinnosti aj v rozsahu, v akom sa nariadenie **vzťahuje na trestné činy, za ktoré sa podľa práva Únie² ukladá trest odňatia slobody** (s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej

osem rokov). Ide o vedomú pomoc osobám, ktoré nie sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, pri vstupe na územie členského štátu alebo pri tranzite cez toto územie, ak boli tieto trestné činy spáchané s cieľom dosiahnuť majetkový prospech, v rámci činnosti zločineckej organizácie alebo spôsobom, ktorým bol ohrozený život osôb, voči ktorým bol trestný čin spáchaný.

UPOZORNENIE: Žalobu o nesplnenie povinnosti smerujúcu proti členskému štátu, ktorý si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie, môže podať Komisia alebo iný členský štát. Ak Súdny dvor určí, že došlo k nesplneniu povinnosti, dotknutý členský štát je povinný bezodkladne vykonať rozsudok. Ak sa Komisia domnieva, že členský štát nevykonával rozsudok, môže podať novú žalobu s návrhom na uloženie peňažných sankcií. V prípade neoznámenia opatrení na prebratie smernice Komisia však Súdny dvor môže na návrh tejto inštitúcie uložiť sankcie v rámci prvého rozsudku.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor. Opis skutkového stavu a právneho rámca sa vzťahuje na príslušné obdobie a vychádza zo spisu v danej veci.

[Úplné znenie a prípadne zhrnutie](#) rozsudku sa uverejňujú na internetovej stránke CURIA v deň jeho vyhlásenia.

Kontaktná osoba pre tlač: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Obrazové záznamy z vyhlásenia rozsudku sú k dispozícii na „[Curia Web TV](#)“, ako aj „[European Broadcasting service](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Zostaňte v spojení!



¹ Články 1 a 3 [smernice Rady 2002/90/ES](#) z 28. novembra 2002, ktorá definuje napomáhanie neoprávnenému vstupu, tranzitu a pobytu, a článok 1 ods. 1 a 3 rámcového [rozhodnutia Rady 2002/946/SVV](#) z 28. novembra 2002, o posilnení trestného systému na zabránenie napomáhaniu neoprávnenému vstupu, tranzitu a pobytu.

² Článok 1 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/946/SVV.